

உ
சுவாசம்

வெளி ராஜ் தவி தி.

இத

யாழ்ப்பாணத்த

மாநகல்

க. ராம்பலாயரவர்கள்

செய்தது.

கொக்குவில்

சோழிபுத்தூர் காசியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

செய்தாந்திரை நகரம்.

1920.

சிவசிராத்தவிதி.

வருணச்சிரம தருமபரிபாலன சைவசமயிகளுக்குத் திசைநேயேமோட்சசாதனமாயுள்ளது. யாவராயினும் திசைநேய பெற்று அனுட்டான செபதியானமில்லாதவிடத்து அவர் சைவசமயிகளாகார். ஆதலினால் யாவரும் சமயதிசைநேய பெற்றுச் சமயிகளாகியும், விசேடதிசைநேயபெற்றுப் புத்திரராகியும், நிருவாணதிசைநேயபெற்றுச் சாதகராகியும், அபிடேகம் பெற்று ஆசாரியராகியும், ஞானதிசைநேயபெற்றுச் சிவஞானிகளாகியும் ஓழுக்குதல்வேண்டும். சரியைத்தொழில்செய்வார் சாலோகத்தையும், கிரியைத்தொழில்செய்வார் சாமீபத்தையும், யோகத்தொழில்செய்வார் சாருபத்தையும், ஞானத்தொழில்செய்வார் சாயுச்சிபத்தையும் அடைவரென்பது வேதசிவாகமத் துணிபாம்.

இந்தப்பகுப்புடையவர் யாவரும் தந்தை தாயாரைச் சுட்டிய ஞாபகசின்னமாகிய அமாவாசி பெளரணிமை விரத ந்ருப்பண சிராத்த மகாளயமாதிய பிதிர்கருமங்களைத் தவறாது செய்வேண்டும்.

தருமராசன் நச்சுநீரருந்தி இறந்த தம்பிமார்களில் அநிபராக்கிரமசாலிகளாகிய வீமனையும் விசையனையும் விட்டுச் சுகாதேவனை யெழுப்பியது அவன் தாயாகிய மத்திரியின் கடன்செய்யவென்றும், இரணியன் யுத்தகளத்திலே மாறிப் புறங்கொடுத்து மறைந்தது தந்தைதாயாதிபர் கடன்செய்யவென்றும், அறவொழுக்கம்பூண்ட அகத்தியமுனிவர்

லோபாமுத்திரையை வேட்டுச் சித்தனென்பவனைப்பெற்றது
பிதிரர்கடன்செய்தற்கென்றும் பலசுருதிகளும் ஆன்றோ
ராட்சியுமிருத்தலாலும், பஞ்சமகாயாகங்களில் பிதிர்யு
இன்றியமையாததென்பதை விளக்கத் “தென்புலக்
தெய்வம்” என முற்கூறியதனாலும் சைவசமயிகள் யாவ
ருக்கும் பிதிரர்கடனே அத்தியாவசியகமென்பது பெறப்
பட்டது.

ஓவ்வோருயிர்களும் சாணளப்பான் புழுப்போல முன்
னுடம்பு விட்டவுடன் மற்றோருடம்பெடுக்கினுமெடுக்கும்.
புண்ணியமிசுந்திருப்பின் உடனே சுவர்க்காதி புண்ணிய
லோகங்களிற்போய் இன்பமனுபவிக்கினும் அனுபவிக்கும்.
பாபமிசுந்திருப்பின் உடனே நரகங்களிலேபோய்ப் பெருந்
துன்பங்களை அனுபவிக்கினும் அனுபவிக்கும். சிலகாலம்
பின்னிட்டுக் கன்மம் பக்குவப்பட்டுவரும்வரையும் பூலோ
கத்திலும் யமலோகத்திலுந் திரிந்துமுன்று பக்குவப்பட்ட
கன்மங்கள் செய்யுங்கிரியாபலன்களை நேரேநின்றேற்றுப்
பின்னர்ச்சென்றனுபவிக்கினு மனுபவிக்கும்.

இங்ஙனமாக யாதொரு இடத்துக்கு அவசியம்போகு
முயிர்கள் உடம்பைவிட்டபின் சூக்குமசீரத்தோடு யமலோ
கஞ்சென்று பிரமதண்டம்பெற்றுத் தான்செய்த கன்மந
களை விளங்கி அதற்குத் தக்கபடியான போசங்களை அனுப
விக்கவிரும்பித் தென்பூமியினுள்ள எண்கோடி பிதிர் தேவர்
களுள்ளே ஒருவகுப்பினரிடத்திற் றனது அதிகாரத்தைக்
கொடுத்து “ஓ பிதிரர்காள், என்னைநோக்கி எனது வழியி
னுள்ளார் செய்யுங்கருமபலனை வாங்கி எனக்குரிய பாக
த்தை நானெங்கேசென்றிருப்பினும் அங்கே அவன் அவள்
அது முன்னிலையாகப் பெறும்படி செய்யுங்க” னென்று
ஓப்பித்து உத்தரவுபெற்றுச் செல்லும்.

க. உக்கிராந்தி கோதானத்தால் உக்கிரனுடைய வேதனைதீரும்.

உ. தருமகோதானத்தால் பலபாவங்கள் நீங்கிப் புண்ணியப்பேறுண்டாகும்.

ங. வைதரணிகோதானத்தால் வைதரணியாற்றின் வேதனைதீரும்.

ச. பூமிதானத்தினால் நல்ல சுத்தமான இடங்கிடைக்கும்.

நி. எள்ளுத்தானத்தினால் பலபாவங்கள் நீங்கி விட்டு னுலோகங்கிடைக்கும்.

சு. பொன்தானத்தினால் அளவிறந்த புண்ணியங்களும் ஆபரணங்களுமுண்டாம்.

எ. நெய்த்தானத்தினால் தாசநீங்கும்.

அ. வஸ்திரதானத்தினால் குளிர், காற்று, வெய்யில், பனிமுதலியவற்றால் வருந் துன்பங்கள் நீங்கிப் பெருமையும் அபிமானமுமுண்டாம்.

க. தானியதானங்களினால் பலவித தானியப்பேறு முதலிய சுகமுண்டாம்.

க0. சற்கரைத்தானத்தினால் சுகபோசனமுதலிய நன்மையுண்டாம்.

கக. வெள்ளித்தானத்தினால் எழுவகை லோகாதிசுகமுண்டாம்.

கஉ. உப்புத்தானத்தினால் அறுசுவைப் போசனசுகமுண்டாம்.

கங். நவரத்தினுதி தானங்களினால் நவக்கிரகானுக்கிரகமுதலிய சுகமுண்டாம்.

சிவசிராத்தவிதி.

கச. சிவலிங்கம், விபூதி, உருத்திராட்சம், சாளக்கிராம முதலிய தானங்களினால் சிவஞானசித்தி முதலிய நன்மையுண்டாம்.

கரு. கம்பளம், துலாபாரம், சாயாதானம் முதலியவற்றால் பலவித தீராவியாதிகள் நீங்கும்.

கசு. மிருத்தியுஞ்சயதானத்தினால் மாணம் நீங்கும்.

சூரனோற்சவத்தினால் சரீரசுத்தியுண்டாய்ச் சிவாக்கினிதிண்ட யோக்கியமாகும். நக்கினதானத்தினால் இலச்சை அபிமானம் நீங்கும். அத்திசஞ்சயனத்தால் புண்ணிய தீர்த்தபலனுண்டாகும்.

அந்தியேட்டியினால் மந்திர தந்திர கிரியா லோபங்களும், காலாதீதக் குற்றங்களும் நீங்கும்.

பாஷாணதாபனோத்தியாபனத்தால் கல்லு மலைகளாய்க் கிடத்தலொழியும்.

நவசிராத்தத்தினால், தாக உட்டணங்கள் நீங்கிச் சரீரம் வளரும்.

ஏகோத்தரவிருத்தியினால் தத்துவ அசைவுகளும், சரீர புஷ்டியுமுண்டாம்.

சுரோதகும்பத்தினால் சுகவிருத்தியும், நற்குணமும், நல்லழகுமுண்டாம்.

சங்கிதையினால் மந்திரசித்தியுண்டாம்.

விருஷபதானத்தினால் பிசாசத்துவம் நீங்கும்.

ஏகோதிட்டத்தினால் பிரேதத்துவம் நீங்கும்.

மாசிகத்தினால் சரீரம் வளரும்.

சபிண்டியால் சமானதேகமுண்டாம்.

சுவர்க்கபாதேயத்தால் சுவர்க்கவழியுண்டாம். மேலுஞ் செய்யவேண்டிய தானதருமபலன்களால் பெரும்பாவங்கள் நீங்கிப் புண்ணியப்பேறுகள் பலவுமுண்டாம்.

சிவஞானிகள் தத்துவாதீத சிவசாயுச்சியப்பேறடைவர்.

வேதாகமவிதிகளை யனுசரிக்கும் வைதிகசைவர் ஈச சதாசிவ சார்தப்பேறடைவர்.

வேதவிதியை யனுசரிக்கும் வைதிகர் வச ருத்திர ஆதி த்தப்பேறடைவர்.

ஆகமவிதியைமாத்நிரமனுசரிக்குஞ் சத்த சைவர் கந்த சண்ட கணாதீசப்பேறடைவர்.

எந்தெந்தவிதமாகிய தீகைஷ அனுட்டான் பரம்பரையுண்டோ அந்தந்தமுறைப்படி அனுசரிக்கவேண்டும். மாறி அனுசரிப்பது குற்றம்.

சிராத்தம் தருமவழியால் வந்தபொருளைப் பிதா பிதாமகர் பிரபிதாமகர் மாதா பிதாமகி பிரபிதாமகி என்னுந் தகப்பன் பேரன் பீட்டன் தாய்பேத்தி பீட்டி என்னும் அறுவருக்கும், இதன்மேல் தலைமுறையாருக்கும் தன்வழியில் அனாதமாயிறந்தவருக்கும் பிரீதியாகச் “சர்வேஷாங்காருண்ய பித்ரே நம” என்று எழுவருக்கும், இஷ்டபந்துக்களுக்கும், குரு குருபத்தினி முதலியோருக்கும் பிரீதியாகச் செய்யுமொரு கிரியை.

தான்குறித்துச் செய்யுமுறையுடையவர் மோக்ஷமடைந்திருந்தால் செய்தபலன் தனக்கும்,

கருமவசத்தால் தேவகணமாயிருப்பின் அக்கினிமூலமாயும், அசுரகணமாயிருப்பின் தக்ஷிணமூலமாயும், மனுடராய்ப்பிறந்திருப்பின் மானுடபோசனத்தினாலும், பிசாசு

கணமடைந்திருப்பின் காகபலியினாலும், பிரேதத்துவமடைந்திருப்பின் அன்னமுதலியவற்றைச் சிந்துதல் விகிரமுதலியவற்றினாலும், யமலோகத்திருப்பின் பிண்டத்தினாலும், நரகத்திருப்பின் திலதருப்பணத்தினாலும், மிருகமாகப்பிறந்திருப்பின் பசவுக்குப்புல்லிடுதலாலும், பறவையாய்ப்பிறந்திருப்பின் காகபலியினாலும், ஊர்வனவாகப்பிறந்திருப்பின் குறுணிசிந்துதல் முதலியவற்றினாலும், நீர்வாழ்வனவாகப்பிறந்திருப்பின் கங்கையாடுதல் கடலை அரிசி அன்னங்களிறைத்தலினாலும், தாவரமாகப்பிறந்திருப்பின் பூஞ்சோலை முதலிய வைத்து வளர்த்தலினாலும், வேறுவேறு பதவிகளையடைந்திருப்பின் விளக்கிடுதல் வீரத உபாசனைகளினாலும் திருத்தியுண்டாகிப் பெருமையடைவர்.

சிவதிசுஷ்யொன்றே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாதலாலும் அந்தியேட்டியும் பிராயச்சித்தமாதலாலும் பூரணாகுதியோடு மோக்ஷமடைய, பின்னாற் செய்யும் மற்றைய கிரியைகள் வீணாகுமெனின்? அற்றன்று. இவ்வுயிர் இன்னபதவியை இன்னபிறவியை அடைந்திருக்குமென்ற உண்மை தெரியாமையாலும், இந்தச் சிராத்தத்திலே உபாசிக்கப்பட்ட தேவர்கள் பரமசிவாதிட்டான பிரதிருபங்களாகிய அநந்த சதாசிவ விசுவதேவரும், நந்தி மகாகாளவிசுவதேவரும், ஈச சதாசிவ சாந்தபிதிரரும், கந்த சண்ட கணாதீசபிதிரரும், வசு • ருத்திர ஆதித்தபிதிரரும் ஆகிய பிதிர் தேவர்களைப் பாவித்துச் செய்யுஞ் சகல உபசாரங்களும் பரமசிவப்பிரீதியாகச் செய்யப்படுகையாலும், பிதிர்கள் விசுவதேவரிடத்திலும், விசுவதேவர் பரமசிவனிடத்திலும் ஒடுக்கம்பெறுதலினாலும் இச்சிராத்தக்கிரியை செய்யப்படுபவரும், செய்தவருஞ் சிவபுண்ணியப்பேற்றை எங்கே என்னவாக இருந்தாலும் பெற்றின்புறுவரென்பது சிவாகமத்துணிபு.

ஆதலால் யாவருக்காயினுஞ் சிராத்தஞ்செய்தல் அவசியம். சிராத்தஞ்செய்யப்பெறுதவர் நற்கதியடையமாட்டார். இதுபற்றியே புத்திரனில்லாதவருந் தத்தபுத்திரனைப் பெற்று வளர்ப்பது. “மெய்தானம்வண்மைவிரதம் தவம் வேள்விநகளுஞ் செய்தாலுஞாலத்தவர் நற்கதிசேர மாட்டார்” “மென்பாலகரைப் பயவாதவர் நானும் மெய்மையாகத் தென்பாலவர்தம் பசித்திரனிதீர்க்கமாட்டார்” என்பதனும், “தம்பொருளென்ப தம்மக்களவர்பொருள் தந்தம்வினைபின்வரும்” என்பதனும்.

சிராத்தம் விதிப்படிசெய்யப் பொருளில்லையானால் யாசித்தாயினுஞ் செய்க. அதுவுமியலாதவிடத்துப் பிண்டதருப்பணமாவது செய்க. அதுவுமியலாதவிடத்துப் பசுக்களுக்கு அறுகம்புல்லாயினுமிடுக. அதுவுமியலாதவிடத்து வெளியே சென்று “என்குலப் பிதிரார்களே? யான் யாது மிலேன்; என் பிழைகளைப்பொறுத்து எனக்கு ஆசீர்வதி யுங்கள்” என்று வேண்டுக.

இறந்தவர்களுடைய திதிகளிலே சிராத்தஞ்செய்யவியலாதவர் மகாளயமாவது தவறாது செய்தல்வேண்டும்.

மகாளயம்.

தேவர்களுக்கு உத்தராயணமாகிய தைமாதஞ் சூரியோதயமாகிச் சித்திரை உச்சிக்காலமாய் ஆனி அஸ்தமயனமாகும். ஆடி இரவுதொடங்கி மார்கழி விடியற்புறமாதலால் புரட்டாதி இரவு பத்துநாழிகைதொடக்கமாகும்: அதில் அபரபக்கமே சிறந்த மகாளயபக்ஷமெனப்படும். அதில் செய்யுஞ்சிராத்தம் இராப்போசனமாகும். யாவருக்கும் பகற்போசனந் தவறினாலும் இராப்போசனந் தவறப்படாது. அவரவர் இறந்த திதி மத்தியானபோசனமும்,

மகாளயம் இராப்போசனமுமாகும். ஆதலால் திதி சிராத்-
தந் தவறினாலும் மகாளயசிராத்தந் தவறலாகாது.

“ அன்னைபிதாமாண்டதினத்தாற்றலிலையானாலுமறுதி-
யாக என்னவிலையானாலுமகாளயமாஞ்சிராத்தவினையிற்ற-
ல்வேண்டும்.”

இந்த மகாளயசிராத்தம் ஆவணி அபரபஷுந்தொடங்-
கிக் கார்த்திகை அமாவாசிவரையுஞ் செய்யலாம். இதன்
விரிவையும் இன்ன இன்ன திதிகளிற் செய்தால் இன்ன
இன்ன பேறுண்டாகுமென்பதையுஞ் சேதுபுராணவசன
சூராசாரச்சுருக்கத்தில் அறிக.

சிராத்தாதி கிரியையெய்யுங் கர்த்தா.

யாவருக்கும் தமது மூத்தபுத்திரனே விசிட்டம். அவ-
னின்றேல் மற்றையபுத்திரரும், அவருமின்றேல் தத்தபுத்-
திரனும், அவனுமின்றேல் சபிண்டராயுள்ளவருள் இஷ்ட
விசுவாசமுடையவனும், அப்படியுமின்றேல் சகோதரனும்,
அவனுமின்றேல் மாதாவின் சகோதரனும், அவருமின்றேல்
இவர்கள்புத்திரரும், மனைவி அல்லது மகள் மந்திரமில்லாம-
லும், மகள்புத்திரன் புத்திரிகளும், புரோகிதனும், குருவும்
அரசனும் செய்க. சபிண்டர் - ஞாதியர்.

தன்கோத்திரமல்லாத பிறருக்கும், புத்திரனில்லாத
பெண்களுக்குங்கிரமத்திலெல்லாக்கிரியைகளுஞ்செய்து சபி-
ண்டிகரணமாவது சிராத்தமாவது ஏகோதிட்டம்போலச்
செய்து ஏகபிண்டமிட்டுத் தருப்பிக்க. தகனாதிகருமங்கள்
அந்தந்தச் சாதியார்களேசெய்க: இது கிரமக்கிரியையாம்.

இனி அக்கிரமக்கிரியையாவது: தகப்பன் தாய் பிள்ளை
களுக்குச் செய்தலும், தமையன் தம்பிக்குச் செய்தலும்,

மாமன் மருமகளுக்குச் செய்தலுமாக மூத்தவர் இனையோர் களுக்குச் செய்வது. அங்ஙனஞ்செய்யுங்கால் முன்முன்று பிதிர்வருக்கங்களிற் சேராது தங்களுக்குள்ள முறையையும் அவர்கள் பேரையுஞ் சொல்லி “அநாதபித்ரே? இதமாமம், இதம் பிண்டம், இதந் திலோதகம்” என்றும், “சர்வேஷாங்காருண்யபித்ரே? இதமாமம் இதம் பிண்டம், இதந் திலோதகம்” என்றுங் கிரியைகளைமுடிக்க. இதுவே இவர்களுக்குச் சபிண்டி. இவர்களுக்கு முறையுடையவர்களாய்ச் செய்யவந்த பின்பு அந்த இடத்தினின்றுமெடுத்துத் தமது முப்பிதிர்வருக்கத்தோடு சேர்த்துப் பூசித்துச் சிராத்தஞ் செய்க.

சிராத்தஞ் செய்யுங் கருத்தா, சிராத்ததினத்திலும் முதலானிலும், வழிநடத்தல், எண்ணெயிடல், பரான்னம் புசித்தல், போகஞ்செய்தல், மயிர் நகங் களைதல், வேறுசிராத்தங்களில் வரிக்கப்பட்டுத் தானமேற்றல், பாரஞ்சுமத்தல் முதலியன செய்யாமல் இவரே பிதிர் தேவர்களென்று சிந்தித்து விரத நியம்பூண்டிருத்தல்வேண்டும்.

சிராத்தமேற்பவர் சிவார்ச்சனை செய்வராய்க் குலாசாரமுறை பிறழாதவராய், நல்லொழுக்கமுடையவராய், அன்று நித்தியகருமம் முடித்தவராய், வேறுசிராத்தம் வாங்காதவராய், இன்னது வேண்டுமென்று கேளாதவராய்க் கொடுத்த பொருளிலே மிக்க திருப்தியுடையராய்த், தன்னிருதயத்திலேயிருக்குஞ் சிவபெருமானைத் தான் இப்பொழுது சுட்டப்படும் பிதிர் தேவருபமாயிருந்து “இவனாற் செயப்படும் வழிபாட்டைத் திருப்தியாக ஏற்று இவனாற் குறித்தபடிக்குத் தேவரீர் நல்ல கதிகொடுக்கவேண்டும். இவனுக்குத் தீர்க்காயுசவும், செல்வப்பெருக்கமும், சந்தான

விருத்தியும், அரோகதிடகாத்திரமும், சிவஞானமுஞ் சிந்திதமரோத நன்மையுமுண்டாக அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்” என்று தியானித்தல்வேண்டும்.

பொருளாசையாலே “இவன் இன்னுமதிசுமாகத் தந்தாலென்ன” என்று சூறைபேசித் தனக்கென்று வாங்குதலும், கொடுப்பவன் “நம் பிதிர் தேவருக்கன்றி இந்தப் பிராமணனுக்குக் கொடுக்கிறேன்” என்று கொடுத்தலும் பயனற்று நரகத்துக்கேதுவாகும்.

இருவருந் தமக்குரிய ஒழுங்குதவறி நடப்பாரானால் தவறாது நரகடைவர்.

சிவநீசைக், சிவார்ச்சனையில்லாதவரைச் சிராத்தத்தில் வரிக்கலாகாது.

ஆமசிராத்தம் இரணியசிராத்தம் அன்றி அன்னசிராத்தத்தில் இருமுறை வரிக்கப்பட்டவர் தப்பாது நரகடைவர்.

இராத்திரியிலும், இரண்டுசந்திகளினும், பிராதக்காலத்திலும் சிராத்தஞ்செய்யலாகாது அபரான்னமே உத்தமம். மற்றைக்காலங்கள் மத்திமம்.

தாய் தந்தையர் இறந்த திதிகளினன்றி, அமாவாசி, பௌரணிமை, கிரகணம், அபனம், விஷா, வியதீபாதம், சன்மூநட்சத்திரம், சற்பாத்திரங்களும், தக்கதிரவியங்கிடைத்தகாலம், புண்ணியதீர்த்தம் புண்ணியசேஷத்திரங்கிடைத்தசமையங்களிலுஞ் சிராத்தஞ்செய்தலின்றியமையாதன.

எந்தக்காலமாயிருந்தாலும் ஆசௌசம்வந்தால் அதன் முடிபிலும், கருத்தாவின் மனைவி வீட்டுக்கு விலக்கானால் ஐந்தாநாளிலும், விதவை தன்னாயகனுடைய திதிகளில் வீட்டுக்கு விலக்கானால் ஐந்தாம் நாளிலுஞ் சிராத்தஞ் செய்க,

சிராத்த திரவியம்.

பச்சரிசி, சாமையரிசி, உழுந்து, சிறுபயறு, பெரும் பயறு, பயற்றங்காய், நரிப்பயறு, நீவாரம், யவம், கோதுமையரிசி மா, எள்ளு, சற்கரை, வெல்லம், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, லவணம், புளி, எள்ளு, தேன், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், மாவிலை, மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், வாழையிலை, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், வாழைத்தண்டு, வாழைக்கிழங்கு, எலுமிச்சம்பழம், புடோலங்காய், அவரைக்காய், கக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், முள்ளிக்காய், கண்டங்கத்தரிக்காய், நெல்லிக்காய், சிறுகிழங்கு, வள்ளிக்கிழங்கு, ராசவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, சேப்பங்கிழங்கு, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, முன்னை, முசுட்டை, அகத்தி, கீரை, கீரைத்தண்டு, காரை, பிரண்டை, கருவேப்பிலை, தூதுளையிலை, தூதுளங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பூ, சாதிக்காய், சாதிபத்திரி, பசுப்பால், தயிர், நெய் முதலியன.

சிராத்தத்துக்கு ஆகாதிரவியம்: வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, வெண்கடுகு, கொள்ளு, கடலை, சுரைக்காய், முருங்கைக்காய், பீர்க்கங்காய், கத்தரிக்காய், மான், ஒட்டகம், எருமை, ஆடு இவற்றின்பால், தயிர், நெய் முதலாயின.

மிளகாய், பூசினிக்காய், கத்தரிக்காய் மத்திமப்பொருள். இவை சில நூலிலே தள்ளப்பட்டன.

சிவசிராத்தவிதி.

சிராத்ததினத்தின் முதலாம் ஒருநேரம் பகலிலே போசனஞ்செய்து, சூரியாஸ்தமயனத்திலே நட்சத்திரந்தோன்றியபின்பு, நூல்களிலே சொல்லப்பட்ட இலக்கணமமைந்த சிவதீக்ஷிதர்களாகிய பிராமணர்களைத் தெரிந்து

கொண்டு தாம்பூலங்கொடுத்து வரித்துக்கொள்க. அன்றிராத்திரியிலே கோபந்தீர்ந்து சுத்தராகி இந்திரியங்கனையடக்கிச் சிவபெருமானையே சிந்தித்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

பிதிர்கள்பொருட்டு ஆசாரியர் மூவரையும், விசுவதேவர்பொருட்டு நிருவாணதீக்ஷிதரிருவரையும் வரித்துக்கொள்க. அவரில்லாதவிடத்து விசேஷதீக்ஷிதரையேனும் சமயதீக்ஷிதரையேனுங் கொள்க.

சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடைய சிராத்த யோக்கியர்கள் கிடையாதபோது விசுவதேவர்பொருட்டு ஒருவரையும், பிதிர்கள்பொருட்டு ஒருவரையுங்கொண்டு கிழக்குமுகராகிய ஒருவருடைய வல இடத்தோளடிகளிரண்டில் விசுவதேவரிருவரையும், வடக்குமுகராகிய ஒருவருடைய வலத்தோளுச்சியும் தலையும் இடத்தோளுச்சியும் என்னுமிடங்களில் முறையே சுந்தர் சண்டர் கணதீசரென்னும் பிதிர்கள் மூவரையும் பூசிக்க. இருவருங் கிடையாதபோது ஒருவரையேகொண்டு ஒருவருடைய தோள்களிரண்டில் விசுவதேவரையும், தலைதோளுச்சிகளிற் பிதிர்களையும் பூசிக்க.

சிராத்ததினத்திலே வைகறையிலெழுந்து நித்தியகரும மிரண்டு முடித்து அப்படியே நித்தியகருமமுடித்தவர்களாய்வந்த சிவப்பிராமணர்களை வைத்துக்கொண்டு வடக்குநோக்கியேனுங் கிழக்குநோக்கியேனும் இருந்து பவித்திரத்தை வலக்கையணிவிரலிலிட்டு, அதனோடு மூன்று கட்டைத் தருப்பையை மாட்டிப்பிடித்து எள்ளைத்தொட்டு, ஓம் கணபதயே நமவென்று குட்டி, ஓம் சிவகுரவே நமவென்று கும்பிட்டு விபரீதப் பிராணயாமத்திரயம்பண்ணி, வலமுழந்தாளில் இரண்டுகையையும் பொத்திவைத்துக்கொண்டு சங்கற்பம்பண்ணித் தெற்குப்புறமாகக் கட்டைத்தருப்பைகளையும் எள்ளையும் எறிந்துவிட்டு,

“ எங்கள் பிதர்களுக்குச் சிராத்தஞ் செயற்பாலது இதில் நந்தியென்னும் பெயர்பெற்ற விசுவதேவஸ்தானத்திலும் மகாகாளரென்னும் பெயர்பெற்ற விசுவதேவஸ்தானத்திலும் தாங்கள் சூணங்கொடுத்தருள்செய்க ” என்று சொல்லி, இருவருக்கேனும் ஒருவருக்கேனும் தருப்பை கொடுத்து, என்றும் வெல்லமுங்கலந்த கிருசரமும் தாம்பூலமும் எண்ணெயும் சிகைக்காயும் எலுமிச்சம்பழமுங் கொடுத்துப் பின்பு பூணூலை அபசவ்வியமாக விட்டுக்கொண்டு “ கந்தசரூபாகிய எமது பிதாவின் பிதிர்ஸ்தானத்திலும், சண்டரூபாகிய எமது பிதாமகருடைய ஸ்தானத்திலும், கணூதீசரூபாகிய எமது பிரபிதாமகருடைய ஸ்தானத்திலும் சூணங்கொடுத்துத் தாங்களருள் செய்க ” என்று சொல்லி மூவருக்கேனும் ஒருவருக்கேனும் தருப்பைகொடுத்து என்றும் வெல்லமுங்கலந்த கிருசரமும் தாம்பூலம் எண்ணெய் சிகைக்காய் எலுமிச்சம்பழமென்னும் இவைகளுங் கொடுத்து, அதிதி அப்பியாகதர்களுக்கும் அப்படியே கொடுத்து ஸ்நானம்பண்ணினவர்களாகப் பாவிக்க.

பின்பு வீட்டுமுற்றத்தைக் கோமயத்தால் மெழுகி அதிலே கிழக்குப்பக்கத்தில் ஒருமுழ அகல நீளங்கொண்ட சதூரச்சிர மண்டலமிரண்டு தெற்குவடக்காக விசுவதேவர் பொருட்டமைத்து; அப்படியே அவற்றிற்கு மேற்கே விருத்தமண்டலமிரண்டு பிதர்கள் பொருட்டமைத்துவிட்டு நித்தியகருமமுடித்துவந்த அவர்களை உபசரித்துச் சாமானியார்க்கியங் கையிற்கொண்டு சதூரச்சிரமண்டலங்களில் அரிசிகளையும் வடக்குதனியாகிய இரண்டு தருப்பைகளையும்; விருத்தமண்டலங்களில் எட்களையும் தெற்குதனியாகிய மூன்று தருப்பைகளையும் இட்டுத் தெற்குமண்டலங்களிலே தசத்தியின்பொருட்டு மிருத்திகையுமிட்டு அர்க்கியத்

தால் அஸ்திரமந்திரங்கொண்டு புரோக்ஷித்து, மல்லிகை முல்லை முதலிய வெள்ளைப்பூக்களாலே தெற்குமண்டலங்களிலே அஸ்திரமந்திரத்தாலும் வடக்குமண்டலங்களில் இருதயமந்திரத்தாலும் அருச்சித்து, விசுவதேவரைத் தெற்குச் சதுரச்சிரமண்டலத்திலே கிழக்குமுகராகநிறுத்தி, ஓம் நந்திரேசுவாகா ஓம் மகாகாளயசுவாகா என்று சுவாகதார்க்கியங்கொடுத்து, வாமதேவத்தால் மிருத்திகைகொண்டு கால்சுளைக்கழுவி வடக்குச் சதுரச்சிரமண்டலத்தில் அவரை நிறுத்தி ஆசமனமும் அர்க்கியமுங் கொடுத்து அபசவ்வியமாகப் பூணூல்பூண்டு தெற்குவிருத்தமண்டலத்தில் முறையே கந்தர்முதலியோரை மேற்குமுகராக நிறுத்தி முன்போலவே சுவதாந்தநாமத்தினால் எட்கூடின சுவாகாந்தார்க்கியங்கொடுத்து வாமதேவத்தினால் மண்கொண்டு கால்கழுவி வடக்கு விருத்தமண்டலத்திலே அவரை நிறுத்தி ஆசமனமும் அர்க்கியமுங் கொடுத்து அதிதி அப்பியாகதர்க்களையும் அங்கேயே கால்கழுவி ஆசமனமும் அர்க்கியமுங்கொடுத்து எல்லாரையும் உள்ளேபுகச்செய்து தானும் ஆசமித்து உட்புகுந்து தெற்குத்தாழ்ந்த சுத்திலத்திலே விசுவதேவரைத் தெற்குமுதல் வடக்குவரை கிழக்குமுகராகவும், பிதிர்களைக் கிழக்குமுதல் மேற்குவரை வடக்குமுகராகவும், அதிதியப்பியாகதர்களை மேற்குமுகராகவும் ஆசனங்களில் வாமதேவத்தால் இருத்துக. அதிதியாவான் முன்னறியப்பட்டானவந்தோன். அப்பியாகதனாவான் முன்னறியப்பட்டு வந்தோன்.

அங்கனமிருத்திய பின்பு விபரீத சுகளீகரணஞ்செய்து கொண்டு தேவர்களுக்கும் பிதிர்களுக்குமாக விசேடார்க்கிய பாத்திரங்களிரண்டை அஸ்திரத்தாற் சத்திசெய்து சிரசாற் சுத்தசலம் பூரித்துத் தேவபாத்திரத்தில் அரிசியும் பிதிர்யாத்திரத்தில் என்னுமிட்டுச் சத்தியோசாதத்தாற் சந்தனமும் சிகையால் அறுகும் புட்பமக்ஷிதை கூட்டிய தருப்பை

பவுத்திரமுயிட்டு இருதயத்தால் அபிமந்திரித்துத் தேவ
பாத்திரத்தைப் பிரதக்ஷிணமாகவும் பிதிர்பாத்திரத்தை அப்
பிரதக்ஷிணமாகவும் இரகைஷெய்து அஸ்திரமந்திரங்கொ
ண்டு திரவியங்களைப் புரோக்ஷித்துச் சந்தனபுட்பதூபதீப
வஸ்திரோபவீதமுதலியவற்றை இருதயாதி கவசாந்த மந்தி
ரங்களால் அபிமந்திரித்துச் சிராத்தஞ்செய்யத்தொடங்குக.

சிராத்தஞ்செய்வேன் என்று அஞ்சலியஸ்தனய்மின்று
அவர்களைப் பிரார்த்தித்து, செய்யென்று அவர்கள் அநுமதி
செய்தபின்பு, சவ்வியப் பூணூலிட்டு விசுவதேவரையே முன்
னர்த் தனித்தனி பூசித்தல்வேண்டும்.

அதில் விசுவதேவருக்கு வடக்குதுனியாகிய தருப்பா
சனத்தைச் சத்தியோசாதத்தாற் கொடுத்து ஆவாகிக்கின்
றேன் என்று பிரார்த்தித்து ஆவாகிப்பாய் என்று அநுமதி
செய்தபின்பு, ஓம் நந்தியாசனாய நம ஓம் நந்திமூர்த்தையே
நம ஓம் நந்தினே நம, ஓம் மகாகாளாசனாய நம ஓம் மகா
காளமூர்த்தையே நம ஓம் காளாய நம என்று பூசித்து
ஆவாகித்து வாமதேவத்தாற் ரூபனமும் சந்திதானமும் சந்
நிரோதனமுஞ் செய்து இரக்கையின்பொருட்டு அரிசியை
வாமதேவத்தால் வலமாகச்சிதறி அவர்களுடைய அஞ்சலி
யிலே சந்திதானூர்க்கியத்தை அகோரத்தாற் கொடுத்து
அதைப் பாத்திரத்திற்கொண்டு வைத்துவிட்டு முழந்தா
ளுன்றிநின்று கால்கடொடங்கி முடிவரையும் அரிசியால்
அகோரமந்திரங்கொண்டு தூவி வாமதேவத்தாற் சந்தனம்
பூசிப் புட்பமட்சதை மாலைகளால் அலங்கரித்து அகோரத்
தாற் தூபதீபங்களும் ஈசானத்தால் வஸ்திரம் பூணூல்முத
லியனவங் கொடுத்துவிடுக.

அதன்மேல் அபசவ்வியப் பூணூல் பூண்டு இருமடங்கு
தருப்பைகளைத் தெற்குதுனியாக்கிச் சத்தியோசாதத்தாற்

பிதிர்கட்கு ஆசனமாகக்கொடுத்து முன்போலப் பிரார்த்தித்து அறமதிபெற்றுக் கிழக்கேதொடங்கிக் கந்த சண்டகணதீசர்களை, ஓம் கந்தசுருபபிதிராசனாய நம, ஓம் கந்தசுருபபிதிர்மூர்த்தயே நம, ஓம் கந்தாயபிதிர் நம, ஓம் சண்டசுருபபிதாமகாசனாய நம, ஓம் சண்டசுருபபிதாமகமூர்த்தயே நம, ஓம் சண்டாயபிதாமகாய நம, ஓம் கணதீசசுருபபிரபிதாமகாசனாய நம, ஓம் கணதீசசுருபபிரபிதாமகமூர்த்தயே நம, ஓம் கணதீசாயை பிரபிதாமகாய நம என்று பூசித்தாவாகித்து வாமதேவத்தாற் ரூபனமுதலிய மூன்றுஞ்செய்து எட்களால் இடமாக ஈசானங்கொண்டு இரட்சைசெய்து ஈசானத்தாற் சந்நிதானூர்க்கியங்கொடுத்து முழந்தானூன்றின்று முடிமுதலடிசுறு மெட்களை ஈசானத்தாற்றாவி வாமதேவத்தாற் சந்தனம்பூசிச் சம்பகந் துளசி தாமரை புன்னை முதலியவற்றியை புட்பமலைகளாலலங்கரித்து அகோரத்தாற் றாபதீபங்களும் ஈசானத்தாற் பவித்திரம் வஸ்திரம் பூணூல் முதலியனவுங் கொடுத்துவிடுக.

அதிதியப்பியாகதர்களை ஓம் அதிதியாசனாய நம, ஓம் அதிதிமூர்த்தயே நம, ஓம் அதிதிய நம, ஓம் அப்பியாகதாசனாய நம, ஓம் அப்பியாகதமூர்த்தயே நம, ஓம் அப்பியாகதாய நம என்று பூசித்து ஆவாகித்து முன் விசுவதேவருக்குச் செய்தாற்போலத் தாபனமுதலியனவெல்லாஞ் செய்க. அர்க்கிய சல நிர்மாலியபாத்திரத்தை நிருத்திக்கீலை பிதிர்ஸ்தானமலி என்று கவிழ்த்துவிடுக.

விசுவதேவர்களெதிரே சதுரச்சிரமண்டலங்களும், பிதிர்களெதிரே விருத்தமண்டலங்களும், அதிதியப்பியாகதர்களெதிரே சதுரச்சிரமண்டலங்களருமிட்டு விபூதியினாலிரைகைகிறி அவற்றின்மேலே இலைகளைப்பாட்டு அத்திரமந்திரத்தி

னுலே அர்க்கியங்கொண்டு புரோஷித்து நெய்யைத் தருப்
 பையாலெடுத்துப் புரோஷித்து இரண்டு தருப்பையைப்
 பாத்திராஸனமாகக் கீழுமேலும்வைத்துத் தற்புருடத்தாற்
 பழுமும் இஞ்சியும் வெல்லமும் வைத்து விசுவதேவர்களு
 க்கு ஒவ்வொருபடி அரிசி யெடுத்துத் தற்புருடமந்திரத்தா
 லே படைத்துப் பிதிர்களுக்கு ஒவ்வொருபடியரிசி யெடுத்
 துத் தற்புருடத்தால் மறித்துப் படைத்து அதிதியப்பியாக
 தர்களுக்கு விசுவதேவர்களுக்குப்போலப் படைத்துப் பாத்
 திரத்திலெஞ்சிய அரிசியைப் பிண்டத்துக்கும் சிராத்தகர்த்
 தாவுடைய பாகத்துக்கும் வைத்துக்கொண்டு கீழங்கு காய்
 சனி முதலிய பல சம்பாரங்களையும் படைத்து நெய் முதலி
 யனவெல்லாம் வைத்து விசுவதேவருடைய பாத்திரத்தைத்
 தேவார்க்கியத்தாற் புரோஷித்து இருதயத்தாலபிமந்திரித்
 துக் கவசத்தாலர்க்கியசலங்கொண்டு வளைத்து இருதயத்
 தாலவர்கையிலுதகங்கொடுத்து அவர்களுடைய வலக்கைப்
 பெருவிரலை நிமிர்த்திய தன்கையாற் பிடித்துக் கவிழ்த்தி
 அரிசியைச் சங்கதமாக்கி வாமதேவத்தை உச்சரித்துத்
 தக்ஷிணையோடுகூடிய தாம்பூலத்தை அவரவர்மந்திரத்தால்
 சுவாகாந்தமாக அர்க்கியசலத்தோடு கூடத் தத்தம்பண்ணி
 அஞ்சலிசெய்து பின்பு பிதிர்களெதிரே முழந்தானுன்றி
 அபசவ்வியப் பூணூலிட்டு இடக்கையாற் பாத்திரத்தைத்
 தொட்டுக்கொண்டு அஸ்திரத்தாற் பிதிரார்க்கியங்கொண்டு
 புரோஷித்து இருதயத்தாலபிமந்திரித்துக் கவசத்தால்
 வளைத்து அவர்கள் கையிலுதகம் மறித்துக்கொடுத்துப்
 பதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் பரிசித்து அவர்களுடைய
 வலக்கைப் பெருவிரலை நிமிர்த்திய தன்கையாற் பிடித்துக்
 அரிசியில் இருதயமந்திரத்தாலுன்றித் தக்ஷிண
 தாம்பூலத்தை அவரவர் மந்திரத்தால் சுவா

கார்தமாக இடக்கையினுள்ளாக அர்க்கியசலத்தோடு கூட மறித்துக்கொடுத்து அஞ்சலிசெய்து சவ்வியப் பூணூலிட்டு அதிதியப்பியாகதர்களுக்குத் தருப்பை தக்பிணை சகிதமாகத் தருப்பைமேலாக ஏசுதத்தம்பண்ணி நமஸ்கரித்து சாரஞ்சொல்லி அவர்களால் அதுஞ்சைப்பற்று அகோர மந்திரத்திற் பத்துருச் செபித்து,

அதன்மேற் கோமயத்தால் மண்டலஞ்செய்து அதிலே வலதுறுனித்தருப்பைகளைச் சத்தியோசாதத்தாற் பரப்பி வாமதேவத்தால் எட்களைச்சிந்தி அரிசியும் என்றும் உழுந்தும் பாலும் தேனும் பழமும் வெல்லமுங் கலந்து செய்த பிண்டத்தை வலமுமுந்தானுன்றித் தெற்கு முகமாய்நின்று சுவதார்தமாகிய கந்தசண்டகணதீச மந்திரங்களாற்றற்கு வரைப் பிதிர்பொருட்டு மூன்றும் மாதிர்வர்க்கத்தின் பொருட்டு மூன்று மமைத்துப் பற்றுநீங்கக் கைகழுவி அதிலேடமாக வாமதேவத்தை யுச்சரித்துச் சலதாரையொழுக்கிச் சந்தனமுதலியவற்றாற் பூசித்துப் பொறுத்தருளுகவேன்று பிரார்த்தித்து உத்தியாபனஞ்செய்துவிட்டுத் தானாசமனஞ்செய்து பிதிர்கள்முதலாகிய அவர்கட்கு ஆசமனங்கொடுத்துத் தாம்பூலமும் இயன்ற தக்பிணையும் தேவர்முதலாகிய அவர்கட்கு அவரவர்க்குரிய தீர்த்தத்தோடுகொடுத்து அழிவின்மை பிரார்த்தித்துச் சிறிது சலத்தையள்ளிச் சுவதா என்று சொல்லுக. அவர்களும் அஸ்து சுவதா என்று சொல்லுக. அந்தச் சலத்தைப் பூமியிற்றெளித்துவிடுக. தேவர்களுருத்திரர்கள் பிதிர்கள். திருத்தியுடையர்களாகுக. என்று அவர்கள் சொன்னபின்பு எங்களுட் கொடையாளருஞ் சைவசந்ததியுமோங்கி வளருக. சிரந்தாரை ரீங்காதுநிற்க; கொடுக்கப்படும் பொருள்

உண்டாகுக என்று விண்ணப்பஞ்செய்க, அவர்களும் உங்களுட் கொடையாளரும் என்று தொடங்கிச் சொல்லியருளுக.

பின்பு நமஸ்காரஞ்செய்து பிதிர்மூர்வமாகச் சத்தி பேசாதத்தால் உத்தியாபனஞ்செய்துவிட்டு நிருதிதிக்கிற்கவிழ்த்திய பிதிர்பாத்திரத்தை நிமிர்த்தி உத்தியாபித்து அர்க்கியபாத்திரங்களையும் உத்தியாபித்து ஆசமனஞ்செய்து அவர்களைத் தனது சுற்றத்தாரோடு தானும் வலமாகப் பின்றொடர்ந்து புறத்தேயனுப்புக.

சிவசிராத்தவிதி முற்றிற்று.